



Brussel, 22 mei 2017
(OR. en)

9356/17

Interinstitutionele dossiers:
2016/0288 (COD)
2016/0286 (COD)

TELECOM 130
COMPET 421
MI 433
CONSOM 222
CODEC 842

NOTA

van:	het voorzitterschap
aan:	het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad
Nr. Comdoc.:	12252/1/16 TELECOM 165 COMPET 486 MI 578 CONSOM 215 IA 72 CODEC 1269 REV 1 12257/16 TELECOM 166 COMPET 489 MI 579 CONSOM 216 IA 73 CODEC 1273
Betreft:	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het Europees wetboek voor elektronische communicatie (Herschikking) Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van het Orgaan van Europese regelgevende instanties voor elektronische communicatie - Oriënterend debat

Tijdens de zitting van de Raad TTE van 2 december 2016 hebben nagenoeg alle lidstaten zich ingenomen getoond met de door de Commissie vastgestelde ambitieuze connectiviteitsdoelstellingen (inclusief voor 5G) en het belang van digitale connectiviteit met hoge snelheid voor de economische en sociale vooruitgang in Europa onderschreven. Veel lidstaten erkennen tevens de behoefte aan sterkere stimulansen voor investeringen in digitale infrastructuur met een zeer hoge capaciteit en onderstreepten het belang van mededinging als voornaamste middel om voordelen voor eindgebruikers tot stand te brengen.

Wat de ontwikkeling van vaste en draadloze connectiviteitsinfrastructuur betreft, bevinden de lidstaten, en verschillende regio's binnen de lidstaten, zich in zeer uiteenlopende stadia. Sommige onder hen zijn wereldleider, met een aanzienlijke benutting en een intensief gebruik door eindgebruikers van geavanceerde netwerken, terwijl andere nog een hele weg hebben af te leggen en dat tegen zeer uiteenlopende snelheden doen. 76 % van de Europeanen kan beschikken over vaste breedbandtoegangsnetwerken van de volgende generatie. Dat cijfer verhuult evenwel zeer grote verschillen binnen de EU, waar het percentage tussen 44% en 99% schommelt. Dat geldt tevens voor de benutting, met een EU-gemiddelde van 27% en individuele percentages die schommelen tussen 3% en 67%. Medio 2016 had 96% van de Europeanen toegang tot 4G, na een langdurig proces: eind 2014 bedroeg de dekking nog 79% (tegenover 98% in de VS in dezelfde periode). In 2013, toen de dekking al 98% bedroeg, hadden drie lidstaten helemaal nog geen toegang tot 4G en hadden tien andere lidstaten een dekking van minder dan 40%. Aangezien de eerste 800 MHz-veilingen in de EU al in 2010 plaatsvonden, hebben wij er dus meer dan 6 jaar over gedaan om in de EU tot een bijna universele dekking te komen. Een dergelijk scenario mag zich voor 5G niet voordoen als wij willen dat de EU een aantrekkelijke en bevorderlijke broedplaats voor innovatie en groei is.

Hoewel de uiteenlopende prestaties grotendeels door nationale of lokale kenmerken kunnen worden verklaard, spelen verschillen in regelgevingspraktijken hierbij ook een rol. **Er is derhalve duidelijk ruimte om bestaande succesvolle regelgevingsfactoren over te nemen, al dan niet in aangepaste vorm. Er is ook ruimte voor het vermijden van regelgevingspraktijken die afbreuk kunnen doen aan de modernisering van bestaande netwerken of aan de uitrol van in wezen nieuwe netwerken** door gevestigde exploitanten of alternatieve investeerders.

De lidstaten steunden de doelstellingen van het Commissievoorstel en de belangrijke rol van coördinatie en samenwerking voor de telecomregelgeving die de vooruitgang met de digitale interne markt tot op heden heeft ondersteund. Daarnaast drong de Europese Raad in zijn conclusies van juni 2016 aan op betere coördinatie van de modaliteiten voor spectrumtoewijzing teneinde de leiderspositie van Europa in de uitrol van 5G-netwerken te helpen garanderen.

In haar voorstel tot hervorming van de telecomvoorschriften kwam de Commissie met een aantal maatregelen om de concurrerende investeringen in zowel vaste als draadloze netwerken op te voeren. Het voorstel is gebaseerd op het idee dat investeringen en concurrentie steeds vaker in verschillende lokale omstandigheden plaatsvinden en dat flexibiliteit nodig is om rekening te houden met nationale en vaak zelfs meer lokale kenmerken. Tegelijkertijd voert de Commissie aan dat dit gepaard moet gaan met betere coördinatie op Europees niveau, met het oog op het verbeteren van de transparantie van regelgeving, de voorspelbaarheid en dus ook de zekerheid voor investeerders - met inbegrip van internationale verstrekkers van investeringskapitaal - in de hele EU. Dat impliceert dat de institutionele structuur niet los van de algemene doelstellingen van het Wetboek en van de voorgestelde inhoudelijke maatregelen om die doelstellingen te verwezenlijken, kan worden besproken.

Om de coördinatie op Europees niveau te verbeteren, stelt de Commissie voor de institutionele structuur te hervormen, onder meer door zowel de taken als de organisatiestructuur van het Berec te wijzigen. Het Berec heeft het voordeel dat het is samengesteld uit onafhankelijke en gespecialiseerde nationale instanties die vertrouwd zijn met hun markten en gevoelig zijn voor relevante onderlinge verschillen, en daarom zal het zich wellicht tegen buitensporige centralisatie verzetten. Daarnaast stelt de Commissie voor de rol van Berec te versterken zodat het ervoor kan zorgen dat bredere Europese lessen in verband met het nastreven van de gemeenschappelijke doelstelling van betere connectiviteit worden getrokken en systematischer worden toegepast.

Een versterkte handhaving van de toepasselijke voorschriften kan er zonder onnodige vertraging voor zorgen dat de Europese beste praktijken gedeeld en gevolgd worden en dat daarbij in alle lidstaten rekening wordt gehouden met lokale omstandigheden. Dat veronderstelt evenwel gedetailleerde, gemakkelijker te handhaven voorschriften. Als alternatief kan de lidstaten toereikende flexibiliteit worden geboden, terwijl tegelijk het op EU-niveau bestaande coördinatiemechanisme wordt versterkt. Uit de lopende besprekingen op werkgroepniveau bleek reeds dat er behoefte is aan flexibiliteit voor de formulering van essentiële voorschriften. Het is voor de Raad TTE daarom belangrijk te weten op welke gebieden en in welke mate de coördinatiemechanismen moeten worden versterkt.

Derhalve zouden wij de ministers willen verzoeken hun standpunten over het bovengenoemde te formuleren, met name aan de hand van onderstaande vragen:

- 1. Bent u het ermee eens dat er, met het oog op investeringszekerheid op de interne markt, behoefte is aan een duidelijk en alomvattend kader van voorschriften en doeltreffende coördinatie betreffende de toepassing ervan in de praktijk?**
- 2. Welk coördinatiemechanisme zou kunnen voorzien in passende voorspelbaarheidswaarborgen voor investeerders en concurrenten door het vertrouwen te bieden dat beproefde beste praktijken worden gedeeld en gevolgd?**
